

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد گرامی: از مطالب بسیار زیبایی که در جلسه ی وارسنگی بیان فرمودید تشکر می کنم. عبارت «رفتن به سوی نزدیکی ها» واقعاً برانگیزاننده است. نَفَسی که انسان می کشد، هوای نزدیک را به درون سینه می برد و حیات را قابل لمس می کند، این هوا، احساس بی نهایت می دهد و افقی در وجود انسان پدیدار می کند. یک شعری هست که می گوید: «دَم غنیمت دان که عالم يك دَم است / هر که با دَم همدم است او آدم است.» می توانیم بگوییم، حضوری از اکنون جاودانه ی بیکران به سوی همه ی نزدیکی ها.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! بشر آخرالزمانی آنچنان ظرفیتی پیدا کرده است که می تواند در بیکرانه وجود خود اضداد را جمع کند به همان معنایی که رفتن به سوی نزدیکی ها که از طرف دیگر وسعتی دارد که دور است و این راز درک حقیقت است. موفق باشید